EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJA (ES) 2021/1685

(2021. gada 29. aprīlis)

par Eiropas Savienības aģentūru 2019. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu: sniegums, finanšu pārvaldība un kontrole

EIROPAS PARLAMENTS,

— ņemot vērā lēmumus par Eiropas Savienības aģentūru 2019. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu,

— ņemot vērā Komisijas ziņojumu par turpmāko rīcību attiecībā uz 2018. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (COM(2020)0311),

— ņemot vērā Revīzijas palātas gada ziņojumu par ES aģentūrām attiecībā uz 2019. finanšu gadu ar aģentūru atbildēm ([1]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regulu (ES, Euratom) 2018/1046 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ([2]), un jo īpaši tās 68. un 70. pantu,

— ņemot vērā 32. un 47. pantu Komisijas 2013. gada 30. septembra Deleģētajā regulā (ES) Nr. 1271/2013 par finanšu pamatregulu struktūrām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 208. pantā ([3]),

— ņemot vērā Komisijas 2018. gada 18. decembra Deleģēto regulu (ES) 2019/715 par finanšu pamatregulu struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar LESD un Euratom līgumu un minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 70. pantā ([4]), un jo īpaši tās 105. pantu,

— ņemot vērā Reglamenta 100. pantu un V pielikumu,

— ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumus,

— ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A9-0100/2021),

A. tā kā šajā rezolūcijā ir iekļauti horizontāli konstatējumi, kas attiecas uz visām struktūrām Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 70. panta nozīmē un kas ir daļa no lēmumiem par budžeta izpildes apstiprināšanu saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 262. pantu un Parlamenta Reglamenta V pielikuma 3. punktu;

B. tā kā šajā rezolūcijā attiecībā uz *Euratom* Apgādes aģentūru ir iekļauti arī horizontāli konstatējumi, kas ir daļa no lēmuma par budžeta izpildes apstiprināšanu saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 262. pantu un Parlamenta Reglamenta V pielikuma 3. pantu;

C. tā kā Savienības aģentūrām būtu jākoncentrējas uz misijām ar skaidru Eiropas pievienoto vērtību un šādu misiju organizēšana būtu jāoptimizē, lai Savienības nodokļu maksātāju interesēs izvairītos no to pārklāšanās,

1. atzinīgi vērtē aģentūru panākto progresu iepriekšējā ikgadējā budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā izteikto prasību un ieteikumu ievērošanā;

2. uzsver, ka aģentūrām ir būtiska ietekme uz politikas veidošanu, lēmumu pieņemšanu un programmu sagatavošanu un īstenošanu Savienības iedzīvotāju ikdienas dzīvei tādās būtiskās jomās kā veselība, drošība, drošums, brīvība un tiesiskums; atkārtoti uzsver aģentūru nozīmi konkrētu politikas vajadzību risināšanā un Eiropas sadarbības stiprināšanā; norāda, ka aģentūras var arī uzņemties vadošo lomu krīzes situāciju vai ilgtermiņa sabiedrības problēmu risināšanā;

([1]) OV C 351, 21.10.2020., 7. lpp. Revīzijas palātas gada ziņojums par ES aģentūrām attiecībā uz 2019. finanšu gadu: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/AGENCIES_2019/agencies_2019_LV.pdf.
([2]) OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.
([3]) OV L 328, 7.12.2013., 42. lpp.
([4]) OV L 122, 10.5.2019., 1. lpp.

3. ar gandarījumu norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas gada ziņojumu par ES aģentūrām attiecībā uz 2019. finanšu gadu ("Revīzijas palātas ziņojums") Revīzijas palāta ir sniegusi revīzijas atzinumu bez iebildēm attiecībā uz visu aģentūru pārskatu ticamību; turklāt norāda, ka Revīzijas palāta ir sniegusi atzinumu bez iebildēm par visu aģentūru pārskatiem pakārtoto ieņēmumu likumību un pareizību; konstatē, ka, vērtējot aģentūru pārskatiem pakārtoto maksājumu likumību un pareizību, Revīzijas palāta ir sniegusi atzinumu bez iebildēm attiecībā uz visām aģentūrām, izņemot Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūru (*ACER*) un Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (*EASO*), attiecībā uz kurām tika sniegts atzinums ar iebildēm;

4. norāda, ka 32 decentralizēto Savienības aģentūru 2019. gada budžetos saistību apropriāciju kopējais apmērs bija aptuveni 2 854 000 000 EUR jeb aptuveni par 10,29 % vairāk nekā 2018. gadā, savukārt maksājumu apropriāciju kopējais apmērs bija 2 570 000 000 EUR jeb par 8,88 % vairāk nekā 2018. gadā; turklāt norāda, ka no 2 570 000 000 EUR maksājumu apropriācijām aptuveni 1 920 000 000 EUR tika finansēti no Savienības vispārējā budžeta, un tas atbilst 74,75 % no aģentūru kopējā finansējuma 2019. gadā (salīdzinājumā ar 2018. gadā – 72,16 %); turklāt pieņem zināšanai, ka aptuveni 649 000 000 EUR tika finansēti no pakalpojumu maksām un tiešajām iemaksām, ko nodrošina iesaistītās valstis (salīdzinājumā ar 2018. gadu – par 1,22 % mazāk);

Galvenie Revīzijas palātas konstatētie riski un sniegtie ieteikumi

5. norāda uz Revīzijas palātas ziņojumā pausto viedokli, ka vispārējais risks saistībā ar pārskatu ticamību visām aģentūrām tāpat kā 2018. gadā ir zems, jo aģentūru pārskatu pamatā ir starptautiski grāmatvedības standarti;

6. norāda uz Revīzijas palātas ziņojumā pausto viedokli, ka – tāpat kā 2018. gadā – vispārējais risks saistībā ar aģentūru pārskatiem pakārtoto darījumu likumību un pareizību lielākajai daļai aģentūru ir zems, savukārt vidējs šis risks ir aģentūrām, kuras savu darbību daļēji finansē pašas un kurām piemēro īpašu regulējumu attiecībā uz pakalpojumu maksu iekasēšanu un citiem ieņēmumiem;

7. norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas viedokli risks, kas saistīts ar aģentūru pārskatiem pakārtoto maksājumu likumību un pareizību, kopumā uzskatāms par vidēju, taču atkarībā no konkrētām budžeta sadaļām tas var svārstīties no zema līdz augstam; norāda, ka ar I sadaļu ("Personāla izdevumi") saistītais risks kopumā ir zems, ar II sadaļu ("Administratīvie izdevumi") saistītais risks tiek uzskatīts par vidēju un ar III sadaļu ("Pamatdarbības izdevumi") saistītais risks var svārstīties no zema līdz augstam atkarībā no aģentūras un tās darbības izdevumu veida; norāda, ka augsts risks parasti ir saistīts ar iepirkumu un dotāciju maksājumiem, kur ir runa par lielām summām; norāda uz Revīzijas palātas konstatējumu, ka, lai gan dotāciju kontroles kopumā ir uzlabojušās, to darbība ne vienmēr ir pilnībā efektīva;

8. ņem vērā galvenās Revīzijas palātas apsvērumu jomas, kurās uzmanība pievērsta šādiem jautājumiem:

   — publiskā iepirkuma pārvaldība, kas joprojām ir joma ar vislielāko kļūdu iespējamību;

   — darbā pieņemšanas procedūras un to darbinieku interešu konflikti, kuri aiziet no Savienības aģentūras un pievienojas privātajam sektoram (šie interešu konflikti aģentūrām ir jāpārvalda labāk);

   — budžeta pārvaldība, kurā Revīzijas palāta konstatēja vairākus trūkumus;

9. atzinīgi vērtē to, ka Revīzijas palāta ir paziņojusi, ka lielākajā daļā gadījumu aģentūras ir veikušas koriģējošus pasākumus, lai ņemtu vērā iepriekšējo gadu revīzijās paustos konstatējumus, un aicina TI aģentūras turpināt centienus veikt turpmākus pasākumus saistībā ar Revīzijas palātas konstatējumiem;

Budžeta un finanšu pārvaldība

10. pauž nožēlu par to, ka nelielai daļai aģentūru budžeta izpildes ziņojumu detalizācijas pakāpe atšķiras no tā, cik detalizēti šos ziņojumus izstrādājušas lielākā daļa aģentūru, un tas liecina, ka ir vajadzīgas skaidrākas un standartizētas pamatnostādnes attiecībā uz to, kā sagatavojami aģentūru budžeta ziņojumi, tostarp attiecībā uz to, ka aģentūrām ir jāsniedz skaidrojums par ievērojamām novirzēm no sākotnējā budžeta vai štatu sarakstiem; uzsver, ka visām aģentūrām ir steidzami jāuzlabo savas plānošanas spējas; pauž nožēlu par Komisijas atbildi uz pieprasījumu automātiski iesniegt budžeta izpildes apstiprinātājiestādei 32 decentralizēto aģentūru oficiālo budžetu (saistību apropriācijās un maksājumu apropriācijās) un darbinieku skaitu (štatu sarakstu ar pastāvīgajiem darbiniekiem, pagaidu darbiniekiem, līgumdarbiniekiem un norīkotajiem valstu ekspertiem attiecīgā gada 31. decembrī), jo minētās pamatnostādnes (kas patiesībā ir modeļi, kuros galvenokārt sniegtas norādes par formu, nevis būtību) nav pietiekamas, lai novērstu starp ziņojumiem vērojamās atšķirības aprēķinos; atkārtoti prasa Komisijai sniegt budžeta izpildes apstiprinātājiestādei informāciju par katras aģentūras oficiālo budžetu un darbinieku skaitu un sniegt konsolidētus datus par decentralizētajām aģentūrām, uz kurām attiecas Parlamenta īstenotā budžeta izpildes apstiprināšanas procedūra;

11. uzskata, ka, veidojot turpmākās aģentūras, lielāka uzmanība būtu jāpievērš nozīmīgumam un saskaņotībai, jo īpaši saistībā ar kompetences jomu pārklāšanos;

12. uzskata, ka resursi būtu jāpiešķir elastīgāk, pamatojoties uz vajadzībām vai steidzamību;

13. uzsver, ka pārredzamība un iedzīvotāju informētība par Savienības aģentūru pastāvēšanu ir būtiska to demokrātiskajai pārskatatbildībai; uzskata, ka ārkārtīgi svarīga ir aģentūru resursu un datu lietderība un viegla izmantojamība; tādēļ prasa izvērtēt, kā pašlaik tiek sniegti un darīti pieejami dati un resursi, kā arī to, cik lielā mērā iedzīvotāji tos var viegli identificēt, atpazīt un izmantot;

14. pauž bažas par ļoti lielajām pārnesumu summām dažās aģentūrās, jo tas varētu liecināt par dažādām nepilnībām, tostarp vāju budžeta plānošanu, un ir pretrunā ar budžeta gada pārskata principu;

Sniegums

15. atzinīgi vērtē to, ka Komisija akceptējusi pagājušā gada budžeta izpildes apstiprināšanas kontekstā sniegto ieteikumu turpināt pilnveidot un īstenot uz sniegumu balstītas budžeta izstrādes principu un ka, pateicoties tam, ir panākti uzlabojumi vienotajā programmdokumentā un konsolidētajos gada darbības pārskatos;

16. atzinīgi vērtē to, ka Revīzijas palāta ir publicējusi Īpašo ziņojumu Nr. 22/2020 "ES aģentūru nākotne – iespējama lielāka elastība un sadarbība" ([5]), kas veltīta pirmo reizi veiktajai horizontālajai lietderības revīzijai par visām Savienības aģentūrām;

17. ņem vērā Revīzijas palātas galvenos konstatējumus, jo īpaši to, ka šīs aģentūras nodarbojas ar sabiedrībai aktuāliem jautājumiem un tām ir liels turpmākās attīstības potenciāls, kā arī augstas pakāpes speciālās zināšanas;

18. ir vienisprātis ar Revīzijas palātu attiecībā uz to, ka, neraugoties uz to, ka aģentūras veic svarīgus uzdevumus visās mūsu ikdienas dzīves jomās, pastāv acīmredzamas grūtības veidot atsevišķu iedzīvotāju uzticēšanos; šajā sakarībā uzsver pārskatatbildības, pārredzamības un pat efektivitātes jautājumu, kā arī sabiedrības informētības trūkumu, jo iedzīvotāji joprojām lielā mērā nav informēti par aģentūrām un plašsaziņas līdzekļos parādās tikai negatīvi incidenti;

19. atzinīgi vērtē un rosina vēl ciešāku sadarbību starp nodarbinātības, sociālo lietu un iekļautības jomā strādājošajām aģentūrām, lai uzlabotu sinerģiju, nodrošinātu vēl lielāku papildināmību un kopīgu resursu izmantošanu; uzsver ikvienas aģentūras nozīmi, autonomiju un pievienoto vērtību savā kompetences jomā; pieņem zināšanai to, ka minētās četras aģentūras, reaģējot uz 2019. gadā saņemto ieteikumu, ko Komisija tām adresēja pēc 2017. gadā veiktā četru aģentūru novērtējuma (SWD(2019)0159, 5. ieteikums), ir rīkojušas kopīgas sanāksmes ar konkrētu mērķi saskaņot savu snieguma rādītāju metodiku;

20. uzsver Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā "ES aģentūru nākotne" iekļauto secinājumu, ka informācija par Savienības aģentūru sniegumu ir nepietiekama; mudina aģentūras stiprināt pārskatatbildību par sniegumu; sagaida, ka visas Savienības aģentūras, sniedzot informāciju par sniegumu, pēc iespējas labāk sadarbosies ar Komisiju un Revīzijas palātu;

21. norāda uz konstatējumu Revīzijas palātas ziņojumā "ES aģentūru nākotne", ka aģentūras savu sniegumu novērtē, balstoties uz galvenajiem snieguma rādītājiem (GSR), un ka Komisija 2015. gadā nāca klajā ar aģentūru direktoriem adresētām pamatnostādnēm par GSR; ar nožēlu konstatē, ka praksē izmantotie rādītāji galvenokārt attiecas uz aģentūras gada darba programmas īstenošanu un budžeta izpildi, kā arī tās cilvēkresursu pārvaldību un ka tie parasti nav izmantojami, lai veiktu aģentūras rezultātu kopējo snieguma novērtējumu vai to, cik efektīvi un lietderīgi aģentūra ir īstenojusi savas pilnvaras; aicina aģentūras sadarboties, lai uzlabotu GSR izmantošanu, tiecoties nodrošināt, ka budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā līdzās atbilstības aspektam lielāka uzmanība tiek pievērsta arī sniegumam; aicina aģentūras turpināt izstrādāt rādītājus, ar kuriem novērtēs to ieguldījumu Savienības politikas īstenošanā; mudina aģentūras regulāri pārskatīt un atjaunināt šos rādītājus; aicina Komisiju pieņemt centralizētu pamatnostādņu kopumu attiecībā uz ziņošanu un GSR noteikšanu, lai nodrošinātu aģentūru snieguma pienācīgu novērtēšanu;

22. ņem vērā to, ka Revīzijas palāta, cenšoties identificēt nosacījumus, kas vajadzīgi, lai aģentūras varētu sasniegt savus mērķus, uzsver, ka ir vajadzīga lielāka finanšu un politikas elastība, kā arī strukturētāks un saskaņotāks pārvaldības modelis, kurā informācija par sniegumu ir vērsta uz iznākumu, nevis uz to ieguldījumu politikas īstenošanā;

([5]) OV C 358, 26.10.2020., 6. lpp.

23. atgādina, ka vienotajā pieejā ir noteikts, ka katra Savienības aģentūra būtu jāizvērtē ik pēc pieciem gadiem un ka Komisijai vajadzētu būt atbildīgai par novērtēšanas organizēšanu un par katru otro novērtējumu būtu jāpiemēro turpināmības klauzula; ar nožēlu norāda, ka vairāku aģentūru izveides regulas vēl nav saskaņotas ar vienoto pieeju; pieņem zināšanai Revīzijas palātas ziņojumā "ES aģentūru nākotne" iekļauto konstatējumu, ka 13 aģentūru izveides regulas laikā no 2015. gada līdz 2019. gadam tika pārstrādātas, bet tikai pieciem priekšlikumiem tika pievienots ietekmes novērtējums; aicina Komisiju regulāri veikt aģentūru snieguma neatkarīgu novērtējumu;

24. uzskata, ka būtu jāievieš skaidri noteikumi par aģentūru uzdevumu attīstību un izbeigšanu;

25. uzskata, ka par katru aģentūru būtu jāveic ietekmes novērtējums un ka sistemātiski būtu jāpievieno pārskatīšanas klauzula par aģentūrai noteikto mērķu pamatojumu;

26. uzstāj, ka ir nepieciešams labāk izvairīties no dažādu aģentūru risināto jautājumu un kompetenču jomu pārklāšanās;

27. atzinīgi vērtē sadarbību TI aģentūru tīklā; aicina aģentūras turpināt attīstīt sinerģiju, kā arī palielināt sadarbību un paraugprakses apmaiņu starp tām, lai uzlabotu efektivitāti;

28. aicina aģentūras turpināt attīstīt sinerģijas un paplašināt sadarbību un paraugprakses apmaiņu ar citām Savienības aģentūrām, lai uzlabotu efektivitāti (attiecībā uz cilvēkresursiem, ēku pārvaldību, IT pakalpojumiem un drošību);

29. uzskata, ka ir jāstiprina aģentūru kā speciālo zināšanu centru un tīklu nozīme;

30. atzinīgi vērtē to, ka ES aģentūru tīkls ("Tīkls") izveidojis darba grupu koplietošanas pakalpojumu jautājumos un ka ticis izstrādāts stratēģiskais priekšlikumu "Koplietošanas pakalpojumi un spējas 2.0", lai veicinātu un atbalstītu aģentūru sadarbību; iesaka šajā procedūrā integrēt Revīzijas palātas ziņojumā "ES aģentūru nākotne" iekļautos ieteikumus attiecībā uz elastīgu resursu izmantošanu (1. un 2. ieteikums) un ieteikumu stiprināt aģentūru kā zināšanu apmaiņas un tīklošanas centru lomu (4. ieteikums);

31. norāda uz Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra (*ECDC*) pozitīvo piemēru attiecībā uz sadarbību ar citām Savienības aģentūrām, tostarp izmantojot Tīklu; mudina aģentūras sadarboties un, ja iespējams, apmainīties ar paraugpraksi, tostarp, piemēram, tāldarba jomā;

32. atgādina, ka ir svarīgi palielināt aģentūru darba digitalizāciju ne tikai attiecībā uz iekšējo darbību un pārvaldību, bet arī, lai paātrinātu procedūru digitalizāciju; uzsver, ka Aģentūrai šajā ziņā arī turpmāk jābūt proaktīvai, lai par katru cenu izvairītos no digitālās plaisas starp aģentūrām; tomēr vērš uzmanību uz to, ka ir jāveic visi drošības pasākumi, kas nepieciešami, lai novērstu jebkādu risku apstrādātās informācijas drošībai tiešsaistē;

33. atgādina, ka ikgadējai viedokļu apmaiņai atbildīgajās komitejās par aģentūru gada darba programmām un daudzgadu stratēģijām ir ārkārtīga svarīga nozīme, lai nodrošinātu to, ka programmas un stratēģijas ir saskaņotas ar attiecīgā brīža politiskajām prioritātēm, jo īpaši Eiropas sociālo tiesību pīlārā noteikto principu īstenošanas kontekstā; atgādina, ka aģentūras ir vispiemērotākās resursu izmantošanas novērtēšanai un tām ir ārkārtīgi svarīga loma pareizo ilgtspējīgo projektu atbalstīšanā atbilstoši Eiropas zaļajam kursam; aicina Komisiju nodrošināt finansējumu Savienības aģentūru atbalstam sociālā dialoga nodrošināšanā; norāda, ka Savienības aģentūrām ir ārkārtīgi svarīga loma sociālā dialoga nodrošināšanā ar Savienības iestādēm;

Personāla politika

34. norāda, ka 32 decentralizētajās aģentūrās 2019. gadā pavisam bija nodarbināti 7 880 darbinieki, t. i., ierēdņi, pagaidu darbinieki, līgumdarbinieki un norīkotie valstu eksperti, un tas ir būtiski vairāk (par 3,33 %) nekā iepriekšējā gadā (2018. gadā – 7 626);

35. atzinīgi vērtē detalizētāku un strukturētāku informāciju, kas sniegta par dzimumu līdzsvaru aģentūrās;

36. pauž bažas par to, ka lielākajā daļā aģentūru vispārējās vadības darbinieku vidū trūkst dzimumu līdzsvara; norāda, ka 2019. gadā patiesu dzimumu līdzsvaru augstākās vadības amatos bija panākušas trīs aģentūras, labu dzimumu līdzsvaru bija panākušas desmit aģentūras, savukārt 16 aģentūrās dzimumu līdzsvars panākts nebija (četrās aģentūrās šajos amatos bija tikai vīrieši un vienā aģentūrā bija tikai viena sieviete); pauž nožēlu par to, ka dzimumu līdztiesība vispār nav iekļauta Tīkla 2021.–2027. gada stratēģijā; aicina aģentūras un Tīklu savās stratēģijās integrēt dzimumu līdztiesību un saskaņot aģentūru mērķus ar Komisijas mērķi līdz 2024. gada beigām visos pārvaldības līmeņos panāktu dzimumu līdzsvaru 50 % apmērā;

37. turklāt norāda, ka attiecībā uz dzimumu līdzsvaru valdēs 2019. gadā nebija nevienas aģentūras ar patiesu dzimumu līdzsvaru, septiņās aģentūrās bija labs dzimumu līdzsvars un 14 aģentūru valdēs dzimumu līdzsvara nebija; aicina dalībvalstis un attiecīgās organizācijas, kas piedalās valdēs, ņemt vērā to, cik svarīgi ir nodrošināt dzimumu līdzsvaru, izvirzot savus kandidātus aģentūras valdes locekļa amatam;

38. turklāt norāda, ka attiecībā uz kopējo darbinieku skaitu astoņās aģentūrās ir patiess dzimumu līdzsvars, 19 aģentūrās ir labs dzimumu līdzsvars un trīs aģentūrās nav dzimumu līdzsvara; aicina aģentūras arī turpmāk censties panākt labu dzimumu līdzsvaru;

39. ar bažām norāda, ka 2019. gadā tikai 34 % visu Savienības aģentūru augstāko lēmējstruktūru locekļu bija sievietes, un atgādina, ka dzimumu līdzsvars Savienības aģentūrās ir jānodrošina saskaņā ar pamatregulām, ar kurām tās izveidotas; tādēļ prasa, lai Savienības aģentūras vāktu un iesniegtu datus par dzimumu līdzsvaru visās vadošo darbinieku kategorijās (no zemākā līdz augstākajam līmenim), lai apkopotu pamatdatus, kurus Savienības aģentūras tiek mudinātas izmantot, lai novērstu dzimumu nelīdzsvarotību vadībā un censtos panākt integrētu pieeju dzimumu līdztiesības nodrošināšanai visās jomās;

40. konstatē, ka Savienības aģentūru darbinieku vidū ģeogrāfiskais līdzsvars nedaudz vairāk atbilst dalībvalstu iedzīvotāju skaita procentuālajam īpatsvaram ES-27 iedzīvotāju kopskaitā nekā darbinieku ģeogrāfiskais līdzsvars Komisijā; konstatē, ka astoņas dalībvalstis ir nepietiekami pārstāvētas, septiņpadsmit dalībvalstis pārstāvētas pārāk lielā mērā un divas dalībvalstis pārstāvētas apmēram līdzsvaroti; pauž nožēlu par to, ka aģentūrās trūkst politikas nostādņu personāla daudzveidības uzlabošanai; aicina aģentūras, kā arī Tīklu nākt klajā ar plāniem šā mērķa sasniegšanai;

41. norāda, ka saskaņā ar aģentūru sniegto informāciju slimības atvaļinājumu ilgums vidēji bijis 8,42 dienas gadā uz vienu darbinieku; pauž nožēlu par to, ka pašlaik nav pieejami uzticami dati, kas ļautu gūt pārskatu par izdegšanas sindroma izraisītu darbnespēju, galvenokārt tāpēc, ka vairākas aģentūras ziņojušas, ka attiecīgo informāciju tās nevar sniegt medicīniskās konfidencialitātes apsvērumu dēļ;

42. norāda, ka pēc budžeta izpildes apstiprinātājiestādes pieprasījuma aģentūras darījušas zināmus datus par darbinieku skaita samazināšanu laikposmā no 2013. gada līdz 2019. gadam un informējušas par to, vai pastāvīgo un pagaidu darbinieku skaita samazināšana tikusi kompensēta, piesaistot vairāk līgumdarbinieku un ārštata darbinieku; norāda, ka aģentūras ziņojušas par darbinieku skaita samazinājumu attiecīgajā periodā par kopumā 447 darbiniekiem; norāda, ka aģentūras ziņojušas arī par to, ka šajā pašā periodā tikušas izveidotas 266 pagaidu darbinieku amata vietas, kā rezultātā faktiskais samazinājums bija 181 amata vieta; turklāt norāda, ka visu aģentūru štatu sarakstos tajā pašā laikposmā pastāvīgo amata vietu skaits samazināts par 32, savukārt pagaidu darbiniekiem izveidotas 845 amata vietas, un tas nozīmē, ka faktiski tikušas izveidotas 813 amata vietas;

43. uzsver, ka Savienības aģentūru darbinieku mainībai ir liela ietekme, un aicina īstenot personāla un sociālo politiku, lai to novērstu;

44. ar nožēlu ņem vērā to, ka dažas aģentūras saskaras ar darbinieku trūkuma problēmu, jo īpaši gadījumos, kad aģentūrai uzticēti jauni uzdevumi, neparedzot to īstenošanai nepieciešamo darbinieku skaitu, un ka budžeta izpildes apstiprinātājiestāde ir īpaši nobažījusies par dažu aģentūru grūtībām pieņemt darbā kvalificētus darbiniekus noteiktās amata pakāpēs, un ka šis apstāklis nelabvēlīgi ietekmē aģentūru vispārējo sniegumu un rada nepieciešamību nodarbināt ārējus dalībniekus; šajā sakarībā ņem vērā Revīzijas palātas ziņojumā "ES aģentūru nākotne" sniegtajā 1. un 2. ieteikumā minēto vajadzību pēc lielāka elastīguma un mudina Tīklu un Komisiju sadarboties, lai šos ieteikumus īstenotu; turklāt šajā sakarībā norāda to, ka Revīzijas palātas Īpašajā ziņojumā Nr. 23/2020 par Eiropas Personāla atlases biroju (*EPSO*) ir uzsvērts, ka pašreizējais atlases process liek Savienības iestādēm meklēt elastīgākas atlases procedūras tūlītēju personāla pieņemšanas darbā vajadzību apmierināšanai; uzsver, ka Savienības iestādēm ir vajadzīgi specializētāki darbinieki un aģentūru gadījumā tas ir īpaši būtiski, ņemot vērā to specifiskās pilnvaras; aicina Komisiju un jo īpaši *EPSO* labāk palīdzēt aģentūrām šajā jomā un pielāgot darbā pieņemšanas politiku tā, lai piesaistītu vislabāk kvalificētos un specializētākus darbiniekus; prasa Komisijai un *EPSO* izrādīt zināmu elastību, pielāgojot darba piedāvājumus konkrētajiem apstākļiem, lai nodrošinātu efektīvu pieņemšanu darbā; uzsver, ka ir svarīgi uzlabot Savienības atlases procedūras un darba pievilcību; uzsver, ka darbinieku trūkums aģentūrās rada nopietnu risku, ka negatīvi tiktu ietekmēts aģentūru sniegums, kā arī darbinieku labklājība un mainība;

45. norāda, ka aģentūras ziņoja kopumā par sešiem bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, bijušajiem komisāriem vai bijušajiem augsta līmeņa ierēdņiem, kuri veica apmaksātus pienākumus aģentūrā, un ka tas attiecās uz četriem bijušajiem EP deputātiem, vienu bijušo komisāru un vienu bijušo augsta līmeņa ierēdni; norāda, ka šīs personas saņēma atlīdzību un tika segtas viņu izmaksas;

46. uzsver darbinieku labjutības politikas nozīmi; uzsver, ka aģentūrām būtu jānodrošina visiem darbiniekiem pienācīgi, kvalitatīvi darba apstākļi;

47. mudina aģentūru censties izstrādāt ilgtermiņa cilvēkresursu politikas satvaru, kurā būtu risināti tādi jautājumi kā darba un privātās dzīves līdzsvars, mūžilga profesionālā orientācija un karjeras attīstība, dzimumu līdzsvars, tāldarbs, ģeogrāfiskais līdzsvars un personu ar invaliditāti pieņemšana darbā un integrācija;

48. pauž nožēlu par to, ka dažas dalībvalstis ir pieprasījušas un veiksmīgi izveidojušas aģentūru savā teritorijā, nenodrošinot telpas to ierīkošanai un neveicot pasākumus, lai palielinātu darbinieku pieņemšanu darbā;

49. pauž bažas par dažu aģentūru valžu lielumu, kuras Revīzijas palāta uzskata par pārāk lielām un kuras tādēļ apgrūtina lēmumu pieņemšanu un rada ievērojamas administratīvās izmaksas;

50. norāda, ka Revīzijas palāta konstatējusi nepilnības aģentūru darbā pieņemšanas procedūrās attiecībā uz iespējamo interešu konfliktu pārvaldību (vienā aģentūrā), vienlīdzīgas attieksmes vai pārredzamības principa piemērošanu (trijās aģentūrās) un pienācīgu procedūras revīzijas izsekojamības nodrošināšanu (vienā aģentūrā); pauž nožēlu par to, ka bija gadījumi, kad (vismaz trijās aģentūrās) žūrijas locekļiem bija būtisks interešu konflikts saistībā ar notiekošo atlases procedūru; uzsver, ka nedeklarēti interešu konflikti var kavēt atlases procedūras, izraisot ievērojamu kavēšanos un līdzekļu zudumu, kā arī kaitējot aģentūru reputācijai;

51. norāda, ka Ombuds lietā 2168/2019/KR konstatēja divas administratīvas kļūmes saistībā ar Eiropas Banku iestādes lēmumu apstiprināt tās izpilddirektora pieprasījumu kļūt par finanšu lobiju grupas izpilddirektoru; atzinīgi vērtē Ombuda ieteikumus šajā lietā, proti, izmantot iespēju vajadzības gadījumā aizliegt augstākā līmeņa darbiniekiem ieņemt noteiktus amatus pēc pilnvaru termiņa beigām, noteikt kritērijus tam, kad šāda amatu maiņa tiks aizliegta, un ieviest iekšējas procedūras, lai nekavējoties ierobežotu piekļuvi konfidenciālai informācijai gadījumā, ja darbinieki pāriet citā darbā; aicina visas aģentūras šos ieteikumus īstenot prioritārā kārtā;

52. pauž bažas par to, ka dažas aģentūras ir lielā mērā un ilgu laiku paļāvušās uz pagaidu darba ņēmējiem; pauž nožēlu par to, ka dažos gadījumos pagaidu darbinieki saņēma mazāku atalgojumu nekā aģentūras darbinieki, kas strādāja tādā pašā amatā; ar bažām norāda, ka saistībā ar iepirkumu un līgumu un pamatnolīgumu parakstīšanu tika konstatētas atbilstības problēmas saistībā ar pagaidu darbinieku pieņemšanu; aicina aģentūras rūpīgi ievērot reglamentu; atkārtoti aicina uzlabot aģentūrās plānošanas pasākumus un atlases procedūras;

53. pieņem zināšanai aģentūru veiktos pasākumus aizskaršanas izskaušanai darba vietā, piemēram, veicot darbinieku un vadītāju papildu apmācību un ieviešot konfidenciālo konsultantu amata vietu; mudina aģentūras, kuras vēl nav ieviesušas šādus pasākumus, to darīt un mudina aģentūras, kuras ir saņēmušas sūdzības saistībā ar aizskarošu izturēšanos, uzskatīt to risināšanu par prioritāti;

54. mudina Savienības aģentūras apsvērt iespēju pieņemt pamattiesību stratēģiju, tostarp iekļaut atsauci uz pamattiesībām rīcības kodeksā, kurā varētu būt noteikti to personāla pienākumi un darbinieku apmācība; izveidot mehānismus, kas nodrošina, ka tiek atklāti jebkādi pamattiesību pārkāpumi un par tiem tiek ziņots un ka šādu pārkāpumu riski tiek ātri darīti zināmi attiecīgās aģentūras galvenajām struktūrām; lai nodrošinātu, ka nekavējoties tiek izskatīti pamattiesību apdraudējumi un ka organizācijā tiek pastāvīgi uzlabota pamattiesību politika, attiecīgā gadījumā izveidot amata vietu amatpersonai pamattiesību jautājumos, kura tieši atskaitītos valdei, lai nodrošinātu zināmu neatkarības pakāpi attiecībā pret pārējo personālu; izveidot regulāru dialogu ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām un attiecīgām starptautiskām organizācijām par pamattiesību jautājumiem; panākt, ka pamattiesību ievērošana ir galvenais elements satvarā, kas nosaka attiecīgās aģentūras sadarbību ar ārējiem dalībniekiem, it īpaši ar to nacionālo administrāciju locekļiem, ar ko tā sadarbojas pamatdarbības līmenī;

Iepirkums

55. norāda ka Revīzijas palāta paudusi 82 apsvērumus, kas vērsti uz uzlabojamām jomām 29 aģentūrās; norāda, ka lielākā daļa apsvērumu tāpat kā 2018. gadā attiecas uz nepilnībām publiskā iepirkuma procedūrās; norāda, ka šie apsvērumi lielākoties attiecas uz pareizu finanšu pārvaldību un pareizību; mudina aģentūras īstenot ieteikumus un novērst nepilnības; atkārtoti aicina Komisiju uzlabot centienus īstenot skaidrus un vienotus budžeta pasākumus un procedūras aģentūrās, lai risinātu konstatētās problēmas, kas atkārtojas lielākajā daļā aģentūru;

56. uzsver to, ka visās Savienības decentralizētajās aģentūrās publiskais iepirkums joprojām ir joma, kurā pastāv vislielākā kļūdu iespējamība; tādēļ aicina skartās TI aģentūras, t. i., Eiropolu un *CEPOL*, uzlabot publiskā iepirkuma procedūras, lai tās pilnībā atbilstu piemērojamo noteikumu prasībām, un tādējādi nodrošināt pienācīgu līdzsvaru starp trim ilgtspējīgas attīstības pīlāriem, proti, ekonomikas, sociālo un vides pīlāru, vienlaikus ievērojot pārredzamības, proporcionalitātes, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu, un aicina *eu-LISA* uzlabot darbā pieņemšanas procedūru; atgādina, ka publiskais iepirkums ir viens no starpposma mērķiem, lai īstenotu Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un tajā iekļautos ilgtspējīgas attīstības mērķus;

57. ar bažām ņem vērā to, ka tikai viena aģentūra, proti, Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, publicē ilgtspējas ziņojumu; aicina aģentūras ieviest ilgtspējas ziņojumus, saskaņot savus ziņojumus ar ESAO darbu publiskā iepirkuma un atbildīgas uzņēmējdarbības jomā un gaidāmajiem Savienības tiesību aktiem par uzņēmumu pienācīgu rūpību, pastiprināt centienus digitalizētu darbības risinājumu pieņemšanā un nodrošināt ātru Eiropas vides vadības un audita sistēmas (*EMAS*) īstenošanu, kā ieteikusi Revīzijas palāta; aicina aģentūras pienācīgu uzmanību veltīt savu elektroenerģijas avotu struktūrai un mudina tās iepirkt elektroenerģiju, kas ražota, izmantojot atjaunojamos energoresursus;

58. atzinīgi vērtē to, ka Savienības aģentūras arvien vairāk izmanto e-iepirkuma instrumentus; norāda, ka visizplatītākie *e-PRIOR* moduļi, ko izmanto aģentūras, ir e-iepirkums, piedāvājumu elektroniskā iesniegšana un e-rēķinu sagatavošana; aicina iepirkuma speciālistu tīklu (*NAPO*) paātrināt Kopīgā pētniecības centra publiskā iepirkuma pārvaldības rīka (*PPMT*) nodrošināšanu aģentūrām;

Pārredzamība un interešu konfliktu novēršana un pārvaldība

59. ar bažām norāda, ka joprojām vērojama situācija, ka ne visas aģentūras savās tīmekļa vietnēs ir publicējušas valdes locekļu, izpildvadības un norīkoto ekspertu CV un interešu deklarācijas; pauž nožēlu par to, ka dažas aģentūras joprojām publicē deklarācijas par interešu konflikta neesamību; uzsver, ka valdes locekļiem vai izpildvadītājiem nebūtu pašiem jādeklarē interešu konflikta neesamība; atkārtoti aicina visas aģentūras izmantot vienotu interešu deklarācijas modeli; uzsver, ka ir svarīgi nostiprināt esošos noteikumus, uzlabot to īstenošanu un stimulēt homogenizāciju, lai Savienības iestādēs, aģentūrās un citās struktūrās novērtētu vai risinātu interešu konflikta un "virpuļdurvju efekta" situācijas; mudina dalībvalstis nodrošināt, lai visi norīkotie eksperti attiecīgo aģentūru tīmekļa vietnēs publicētu savas interešu deklarācijas un dzīves aprakstus;

60. aicina visu Savienības aģentūru trauksmes cēlēju aizsardzības politiku saskaņot ar Direktīvu (ES) 2019/1937 par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem;

61. norāda, ka 2020. gada janvārī publicētajā pētījumā "Interešu konflikti un ES aģentūras" secināts, ka pārredzamība ir galvenais princips, kam vajadzētu būt aģentūru politikas pamatā, lai nodrošinātu efektīvu sabiedrības kontroli; atzīst riska faktoru, lieluma un ārējā spiediena atšķirības starp aģentūrām un nepieciešamību pielāgot interešu konfliktu politiku šīm atšķirībām; pieņem zināšanai šajā pētījumā sniegtos ieteikumus uzlabot noteikumus par interešu konfliktiem un panākt lielāku saskaņotību un konsekvenci, un mudina aģentūras veikt turpmākus pasākumus saistībā ar šiem ieteikumiem un pastāvīgi novērtēt un uzlabot savu politiku, ņemot vērā 2019. gadā pamanītos iespējamos vai šķietamos interešu konfliktus;

62. ar bažām norāda, ka ne visas aģentūras ziņo par aģentūru darbinieku sanāksmēm ar ārējām ieinteresētajām personām, jo īpaši par vadības līmeņa sanāksmēm ar organizācijām un pašnodarbinātām personām; aicina aģentūras ziņot par sanāksmēm un darīt informāciju par tām pieejamu savās tīmekļa vietnēs, lai uzlabotu darbību pārredzamību;

63. aicina visas aģentūras iesaistīties iestāžu nolīgumā par interešu pārstāvju pārredzamības reģistru, kuru šobrīd apspriež Komisija, Padome un Parlaments;

64. mudina visas TI aģentūras veikt pasākumus, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību Savienības pārredzamības noteikumiem un datu aizsardzības standartiem, kā arī pilnībā ievērotu pamattiesības; aicina tās ievērot finanšu noteikumus un augstus pārvaldības standartus;

Iekšējā kontrole

65. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas apsvērumu, ka, aģentūrām izmantojot starpiestāžu līgumus, tās joprojām ir atbildīgas par to, lai konkrētās aģentūras iepirkumiem būtu piemēroti publiskā iepirkuma principi; uzsver, ka aģentūru iekšējās kontroles mehānismiem ir jānodrošina, lai šie principi tiktu ievēroti;

66. norāda, ka 2019. gada beigās lielākā daļa aģentūru ziņoja par to, ka ir ieviesušas pārskatīto iekšējās kontroles sistēmu un veikušas ikgadējo novērtējumu; mudina visas aģentūras pieņemt un ieviest iekšējās kontroles sistēmu, lai iekšējo kontroli pieskaņotu starptautiskajai paraugpraksei un nodrošinātu, ka iekšējā kontrole ir efektīvs un lietderīgs atbalsts lēmumu pieņemšanas procesā; pauž nožēlu par to, ka 2019. gadā dažās aģentūrās *IAS* neveica revīzijas procedūru;

67. norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas ziņojumā sniegto informāciju par pasākumiem, kas veikti saistībā ar iepriekšējo gadu apsvērumiem, 2019. gadā tika pabeigta 98 apsvērumu izpilde, 71 apsvēruma izpilde vēl turpinājās un 16 apsvērumi uzskatāmi par tādiem, kas nav (tikai) aģentūru kontrolē, un līdz ar to nozīmīgākie lēmumi par šiem 16 apsvērumiem jāpieņem Eiropas Savienības Tiesai, Komisijai vai dalībvalstīm; aicina aģentūras rūpīgi īstenot apsvērumus un vēl vairāk uzlabot savas iekšējās kontroles sistēmas;

Citi komentāri

68. norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas ziņojumu aģentūras, kas iepriekš atradās Londonā (Eiropas Banku iestāde (EBI) un Eiropas Zāļu aģentūra (*EMA*)), 2019. gadā no Apvienotās Karalistes pārcēlās uz citu atrašanās vietu un ka to pārskatos ir iekļautas ar pārcelšanās izmaksām saistītās provizoriskās apropriācijas; turklāt konstatē, ka attiecībā uz *EMA* Revīzijas palāta minējusi 2019. gada jūlijā panākto vienošanos ar telpu īpašnieku par *EMA* agrāko biroja telpu iznomāšanu apakšnomniekam atbilstoši nosacījumiem, kuri atbilst primārās nomas nosacījumiem, *EMA* joprojām paturot atbildību par visas sākotnējā nomas līgumā minētās summas samaksu;

69. norāda, ka ir nepieciešama kompleksa pieeja, lai Savienības aģentūru tīmekļa vietnes padarītu pieejamas personām ar jebkāda veida invaliditāti, kā paredzēts Direktīvā (ES) 2016/2102, tostarp nodrošinot valstu zīmju valodu pieejamību; ierosina šajā procesā iesaistīt organizācijas, kas pārstāv personas ar invaliditāti;

70. norāda uz aģentūru sniegtajām ziņām, ka tās pievērš pienācīgu uzmanību kiberdrošības aizsardzībai un ka lielākoties ieviestie pasākumi ir pakalpojumu līmeņa vienošanās starp aģentūru un Eiropas Komisijas Informātikas ģenerāldirektorātu (un ES iestāžu un aģentūru datorapdraudējumu reaģēšanas vienību / *CERT-EU*), un *ARES* sistēmas izmantošana elektroniskai dokumentu un ierakstu pārvaldībai; turklāt norāda, ka 77 % aģentūru ziņoja, ka ir ieviesušas kiberdrošības politiku, savukārt pārējās aģentūras ir norādījušas, ka tajās šī politika pašlaik ir kādā no izstrādes posmiem;

71. atgādina, ka aģentūras tika izveidotas īpašām vajadzībām un ka ievērojams skaits aģentūru tika izveidots, reaģējot uz konkrētām krīzēm; piekrīt Revīzijas palātas ziņojumā "ES aģentūru nākotne" paustajai nostājai, ka aģentūras loma ir atkārtoti jānovērtē dažādos tās darbības perioda posmos, lai pārbaudītu, vai aģentūra joprojām ir būtiska un vai tās darbības ir saskaņotas ar citām aģentūrām un partnerģenerāldirektorātiem;

72. uzsver riskus, ko rada ārēju IT konsultantu izmantošana un ar budžetu vai personālu saistītu mācību pārvaldības nodošana ārpakalpojumu sniedzējiem;

73. uzskata, ka aģentūru izveidei un darbībai vajadzētu būt elastīgai, lai palīdzētu īstenot Savienības politiku un uzlabotu Eiropas sadarbību; šajā sakarībā pieņem zināšanai Revīzijas palātas ziņojumā "ES aģentūru nākotne" pausto viedokli, ka nav panākta pietiekama elastība aģentūru izveidē un darbībā un ka varētu vairāk izmantot aģentūru potenciālu sadarboties kopīgu politikas mērķu sasniegšanā iedzīvotāju interesēs;

74. atgādina, ka Eiropas iedzīvotāji kopumā nav informēti par aģentūru pastāvēšanu pat tajā valstī, kurā atrodas aģentūras, kā arī par to, ka iedzīvotāji saņem maz informācijas par aģentūru sniegtajiem ieguvumiem; šajā sakarībā aicina aģentūras turpināt izstrādāt komunikācijas stratēģijas un palielināt plašsaziņas līdzekļu un sociālo plašsaziņas līdzekļu izmantošanu, lai palielinātu sabiedrības informētību par savu darbu, pētniecību un darbībām;

75. ņem vērā, ka Revīzijas palāta nav revidējusi Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) 2019. gada pārskatus, jo šī Savienības struktūra vēl nebija finansiāli neatkarīga;

76. ņem vērā neizbēgamās grūtības, ar kurām saskaras aģentūras, kad tām ir jāiesniedz vienotais programmdokuments, kamēr likumdevēji vēl joprojām apspriež attiecīgos juridiskos instrumentus, tādējādi radot nepieņemamo situāciju, ka budžeta pozīcijas tiek darītas pieejamas pirms attiecīgo juridisko instrumentu pieņemšanas; aicina Komisiju uzlabot saziņu ar aģentūrām, lai labāk saskaņotu plānotos tiesību aktu pieņemšanas termiņus un attiecīgās budžeta pozīcijas; pieņem zināšanai Revīzijas palātas ieteikumu par to, ka Komisijai un aģentūrām resursi būtu jāpiešķir elastīgāk, vienlaikus uzsverot pienācīgas ziņošanas, pārredzamības un revīzijas nozīmi;

77. atgādina, ka 2018. gada martā tika izveidota Eiropas Darba iestāde (*ELA*) un tā sāka darbību 2019. gada oktobrī; uzsver, ka ir svarīgi bez nepamatotas kavēšanās nodrošināt *ELA* pilna apjoma darbību, lai uzlabotu ar darbaspēka mobilitāti un sociālā nodrošinājuma koordināciju saistīto Savienības tiesību aktu piemērošanu un izpildi nolūkā nodrošināt taisnīgu mobilitāti un efektīvu darba ņēmēju tiesību īstenošanu pārrobežu mērogā; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību nodrošināt pietiekamus finanšu resursus;

78. norāda, ka *ELA* palīdzēs nodrošināt, ka Savienības noteikumi par darbaspēka mobilitāti un sociālā nodrošinājuma koordinēšanu tiek īstenoti efektīvi un taisnīgi, palīdzēs valstu iestādēm sadarboties šo noteikumu īstenošanā un atvieglos iedzīvotājiem un uzņēmumiem iespēju gūt labumu no iekšējā tirgus sniegtajām priekšrocībām; uzskata – kaut gan pārējās četras aģentūras (*Eurofound*, *Cedefop*, *ETF* un *EU-OSHA*) savā darbībā galvenokārt pievēršas pētniecībai, tās varētu sniegt noderīgu atbalstu *ELA* un dot ieguldījumu tās darbā;

79. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt aģentūrām, uz kurām attiecas šī budžeta izpildes apstiprināšanas procedūra, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai, kā arī nodrošināt tās publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (L sērijā).